

عنوان مقاله:

مقایسه گفتمان نماها در گفتمان روایی کودکان فارسی زبان هفت و ده ساله با بزرگ سالان

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

الهه طاهری قلعه نو - *Ph.D in Linguistics, Linguistic Department, Faculty of Literature & Foreign Languages, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran*

محمد دبیرمقدم - *Professor, Linguistic Department, Faculty of Literature & Foreign Languages, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

گفتمان نماها تعیین می کنند که چگونه درک مخاطبان همسو با یکدیگر یا متفاوت از هم است. با توجه به اهمیت گفتمان نماها در افزایش مهارت زبانی و کلامی کودکان و نیز بالا بردن سطح پیوستگی گفتمان آنها، هدف این پژوهش آن است که با استفاده از مدل هنس (۱۹۹۸) به مطالعه فرایند تولید گفتمان نماها در گفتمان روایی کودکان فارسی زبان هفت و ده ساله و بزرگسالان بپردازد. پژوهش حاضر توصیفی تحلیلی است. ۳۷ کودک هفت ساله و ۴۰ کودک ده ساله از یک دبستان دخترانه و یک دبستان پسرانه واقع در شهر تهران به صورت هدفمند انتخاب شدند. همچنین، ۱۸ بزرگسال نیز برای مقایسه عملکرد کودکان با آنها انتخاب شدند و آزمون بازگویی داستان بر اساس روش چویی (۲۰۰۷) و کیرتزیس و اروین تریپ (۱۹۹۹) اجرا شد. نتایج نشان داد آزمودنی ها قادر بودند از انواع گفتمان نماها در گفتمان روایی خود استفاده کنند و در مجموع، میزان استفاده کودکان از گفتمان نماها بیشتر از بزرگسالان بود. به نظر می رسد گاه پیوستگی انسجام را جبران می کند و گاه روابط معنایی منطقی مبتنی بر دانش پیشین به جای گفتمان نماها ایفای نقش می کنند.

کلمات کلیدی:

,discourse marker, discourse coherence, child story-telling, narrative discourse
واژه های کلیدی: گفتمان نما، پیوستگی گفتمان، قصه گویی کودک، گفتمان روایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422206>

